Residual Impressions | Shoshanah Ciechanowski

"Any man could, if he were so inclined, be the sculptor of his own brain."
(Santiago Ramón y Cajal, 1852–1934)

The Residual Impressions exhibition deals with cognitive and affective situations that oscillate between anxiety and serenity and is based on the action and form of the nervous system. The works at the exhibition deal with the impact of emotions on the brain and evoke questions such as: Do we control our emotions or do they control us? Can emotion and thought be channeled by the body? Can one channel them by conscious will?

In recent decades, the question of flexibility of thought and learning abilities has become a topic of brain-science research. When one engages in meditative exercise, the boundaries of one's consciousness change. According to researchers, a possible explanation for this is that when exercise is performed, the brain engages more in the physical processing associated with the action being performed and less in cognitive processing that ties into remembering the past or thinking about the future—thus creating a situation in which we attend the experience itself, the thing that's happening now.

The video work *Sublime Attitudes* was created under the inspiration of the Buddhist term Brahma-Vihara, which denotes a high universal state of consciousness such as compassion, empathy, balance, and generosity. The work presents manual acts of folding paper that create a sculptural ambience and invite viewers to engage in a performative, play-acting endeavor. Its repetitiveness creates the possibility of unloading one's conditioning, attaining cognitive openness, and focusing on the current moment.

The fragile porcelain drawings, some inspired by the Spanish scientist Santiago Ramón y Cajal, are reminiscent of segments of the nervous system, the retina, and the skeleton. The brittleness of the material forces the artist to focus intensively on the moment of the act because any deviation from it may result in fracture.

The video work **I-ME** deals with the social anxiety of "I." It manages her life, accompanying it with continual fear of connecting with people and tumbling into situations of embarrassment or rejection. Uncontrollable sobbing, blushing, and inability to respond to the surroundings are typical of the routine of her life.

The work reflects the fragility of the childlike persona who faces the surrounding world. Her legs and body are barely able to hold up the crimson helmet on her head, within which she hides and is protected from the world. The works at the exhibition were produced at a time that abounded with violence, apprehension, and fear—the kind of time that encourages social distancing. The figure's path from fear and pain to emotional coping and self-strengthening allows more forgiving connections of "I" with herself and with the world to come about.

Curator: Tal Bechler

שיירי רשמים | שושנה צ'חנובסקי

"כל אדם יכול, אם הוא מציע זאת, להיות הפַּסָּל של מוחו שלו"
(סנטיאגו רמון אי קחאל, 1852-1934)

התערוכה שיירי רשמים עוסקת במצבים תודעתיים ורגשיים שנעים בין חרדה לשלווה ונסמכת על פעולת מערכת העצבים וצורתה. העבודות בתערוכה עוסקות בהשפעת הרגשות על המוח ומעלות שאלות כגון: האם אנו שולטים ברגשותינו או הם שולטים בנו? האם ניתן לנתב את הרגש והמחשבה באמצעות הגוף?

בעשורים האחרונים שאלת גמישות המחשבה ויכולת הלמידה בזמן תרגול מדיטטיבי, מהווה מושא למחקר במדעי המוח.

נמצא שבזמן התרגול המוח עסוק ברובו בעיבוד גופני הקשור לפעולה שמתקיימת בהווה ופחות בעיבוד מחשבתי שקשור לזיכרון עבר או למחשבות עתידיות. ככל הנראה פעולה זו מאפשרת את שינוי מצב התודעה.

עבודת הווידאו **משכן האֵלים** נעשתה בהשראת המושג הבודהיסטי בְּרָהַמָה-וִיְהָאַרָה שמתייחס למצבי תודעה גבוהים-אוניברסליים כגון חמלה, אמפתיה, איזון ונדיבות. בעבודה מוצגות פעולות ידיים של קיפולי נייר, שיוצרות סביבה פיסולית ומזמינות את הצופה לבצע פעולה פרפורמטיבית, משחקית. החזרתיות פותחת אפשרות של פירוק מהתניות, פתיחות מחשבתית והתמקדות ברגע הנוכחי.

רישומי הפורצלן השבריריים מזכירים מקטעים ממערכת העצבים, מרשתית העין ומהשלד, שמקצתן נעשו בהשראת המדען הספרדי רמון אי קחאל. פריכותו של החומר תובעת מהאמנית התמקדות ממושכת ברגע הפעולה, שכל סטייה ממנה עלולה להביא לידי שבר.

עבודת הווידאו **אֲנִי בְּמִלְּעֵיל** עוסקת בחרדה החברתית של אֲנִי. החרדה מנהלת את חייה, כשהיא מלווה בחשש מתמיד מפני קשר עם אנשים וממצבים של מבוכה או דחייה. בכי לא נשלט, הסמקה וחוסר יכולת להגיב לסביבה מאפיינים את שגרת חייה.

העבודה משקפת את שבריריות הדמות הילדית מול העולם הסובב אותה. רגליה וגופה נושאים בקושי את הקסדה הסמוקה שעל ראשה, ההופכת למקום מסתור והגנה מפני העולם. העבודות בתערוכה נעשו בתקופה רווית אלימות, חששות ופחדים; תקופה שמעודדת ריחוק חברתי. הדרך שעוברת הדמות מפחד וכאב להתמודדות רגשית והתחזקות מאפשרת יצירת קשרים סלחניים יותר של אֲנִי עם עצמה ועם העולם.

אוצרת: טל בכלר

بقايا انطباعات | شوشانا تشخنوڤسكي

"إذا عقد الإنسان العزم، يمكنه أن يكون نحاتًا لدماغه"
(سانتياغو رامون إي كاخا، 1934-1852)

معرض بقايا انطباعات يتناول حالات وعيّ عاطفيّة تتراوح بين القلق والسكينة، التي تستند على عمليات جهاز الأعصاب وأشكاله. تتناول الأعمال المشاركة في المعرض تأثير العواطف على الدماغ وتطرح أسئلة مثل: هل نسيّطر على عواطفنا أم هي تسيّطر علينا؟ هل يمكن توجيه العاطفة والتفكير بواسطة الجسد؟

في العقود الأخيرة أصبحت مسألة مرونة التفكير والقدرة على التعلم موضوع للدراسة في علوم الدماغ. خلال ممارسة تمرين التأمل تتغيّر حدود الوعيّ. يقول العلماء أن أحد التفسيرات الممكنة لذلك، هو أنّه خلال التمرين ينشغل الدماغ بغالبيته في معالجة جسديّة تتعلق بالعمل الجاري في الوقت الحاضر وينشغل أقل في معالجة فكريّة تتعلق بذاكرة ماضية أو أفكارًا مستقبلية. أي، تنشأ هنا حالة نكون فيها حاضرين في اختبار الممارسة بحد ذاتها، بما يحدث الآن.

عمل الفيديو مسكن الآلهة هو بوحي المصطلح البوذي براهما فيهارا، الذي يتعلق بحالات وعي عالية وكونيّة مثل الرحمة، التماهي، الاتزان والكرم. تمرين دائريّ لتشكيل الماندالا يقرّب المتمرّن لهذه الأحاسيس. في العمل يتم عرض حركات يديّن خلال طيّ الورق، التي تشكّل حولها بيئة نحتيّة وتدعو المشاهد إلى القيام بعمل أدائي تمثيلي. عمليّة التكرار تفتح المجال للتخلّص من الاشتراطات، الانفتاح الفكريّ والتركيز على اللحظة الآنيّة.

رسومات البروسلان الهشة تُذكّر بمقاطع من الجهاز العصبيّ، من شبكيّة العين والجهاز الهيكليّ، والتي أنجز بعضها بإلهام من العالم الإسباني سانتياغو رامون إي كاخا. تتطلب هشاشة المادة من الفنّانة التركيز المتواصل على لحظة العمل، فكل انحراف عن العمل قد يؤدي إلى حدوث كسر.

عمل الفيديو آني م مدّة المقطع قبل الأخير يتناول قلق آني المجتمعيّ. القلق الذي يدير حياتها، حيث يرافقها الخوف المتواصل من العلاقة من الناس ومن حالات الارتباك والرفض. البكاء غير المسيّطر عليه، الخجل وانعدام القدرة على التجاوب مع البيئة هي ما يميّز روتين حياتها.

يعكس هذا العمل هشاشة الشخصيّة الطفوليّة أمام العالم المحيط بها. قدماها وجسدها يكادان لا يحملان الخوذة المحمرّة على رأسها، والتي تتحول إلى مكان اختباء وحماية من العالم. أنجزت الأعمال المشاركة في المعرض خلال فترة مشبعة بالعنف، القلق والخوف؛ فترة تُشجّع التباعد الاجتماعيّ. الطريق التي تمر بها الشخصيّة من الخوف والألم للمواجهة العاطفيّة والتدعيم تتيح لآني إقامة علاقات مُتسامحة أكثر من نفسها ومع العالم.

القيّمة: طال بخلر